

Старо Габрово

Бой с яйца и лук съпровождало шоуто на габровските зевзеци

Още преди да съществуват всякакви забавни програми по телевизията в България, даже много преди това, край река Янтра в българския Манчестър се устройвало шоу. Точно преди Загевезни, дамите и госпожиците обличали най-новите си рокли. Търговците си идвали чак от Беломорието. Много хора се ангажирали да подредят един от салоните на някогашното кино „Майчина грижа“ или някоя от залите на театъра. Там се устройвал „Балът на лудите“. Големи плакати с нарисувано магаре, на чиято опашка висяла тенекия от сирене, съобщавали за предстоящото събитие. Богатите плащали дебели суми, за да присъстват със семействата си. Търговците и фабрикантите седели с накипрените си съпруги и хлапета в сепарета и около японски фенери наблюдавали веселието. На шоуто се стичало цяло Габрово.

Главните участници били Мичето Момин, Димитър Сливков, Нуню – фотографа и Александър Керков. Всеки от четиримата излизал със своя номер на сцената. Сливков четял своите 56 тома, от които не можело да се събере книжка от 20 листа. С дълга жълта коса, мръсен шлифер и туристически обувки, той бил любимец на децата. От сцената им хвърлял по някой ментов бонбон или локум. Мичето Момин бил балетист. Сам композирал балетите си. Бил с атрактивна външност. Навремето на майка му Момера все ù умирали децата, та когато Димитър Момин се родил, сложила му обича на едното ухо. Нуню-фотографа

пък обичал да декламира „Лудия“ от Шандор Петьофи. Толкова се вживявал, че накрая на всяко представление разкъсвал ризата си. На едно таква лудо шоу някой му пуснал жив пуйка на сцената по дълга корда. Нуню се ядосал и се разкрещял. Публиката подскачала и умираше от удоволствие да го подиграва. А той викал: „Нали ви взеха паричките...“

И тогава започвал големият бой с яйца, лук и домати. Заради това преди шоуто слагали футболна мрежа между сцената и публиката, но тя била с големи дупки и май много работа не свършвала... Свирила фанфарна музика. Празникът завършвал сутрин с хоро на пазара.

Старите габровци разказват, че

такова шоу, като бала на лудите, не може да се види и на филм. Никой не може да го пресъздаде с думи. И днес, когато възрастните габровци се съберат на чашка ракийка или бяло сладко, си разказват случки за зевзеците, за техния живот – колкото комичен, толкова и трагичен.

Даскалът Сливков, например, навремето учил право в Лайпциг и казват, че след един труден изпит мръднал. Бил поет, композитор, певец и художник, който рисувал без гума. По време на Балканската война учителствал в Гачевци, днес квартал на Габрово. Една сутрин в часа му трябвало да влезе инспектор. Даскалът предавал някаква приказка за лисицата. За да се представи по-до-

Мичето Момин

бре, метнал на врата си лисича кожа. Щом влезнал инспекторът, Сливков започнал да преподава урока, а когато дошло време лисицата да се пъкне в хралупата си, той самият се мушнал под бюрото. Настанала голяма суматоха. Възмутеният инспектор набързо излязъл.

Често габровци си правели подигравки с Мичето Момин, който до края на живота си служел като санитар в аптека на централната улица. Да, ама навремето играел в Париж, Истанбул и Виена, както и в София, в балет. Когато се разхождал по пазара, току от торбата му гръмвала бомбичка, сложена от някое хлапе. През пазарните дни габровци се смеели от сърце с него.

Наскоро стар габровец ми разказа и една история за фотографа Нуню. Усегил той, че жена му пребарва паричките и решил да ги скрие в комина.

Но есента си направила лоша шега и дошла по-раничко. Жена му решила да запали печката. Прибрал се Нуню и какво да види – коминът пуши. Втурва се към кюнците и изважда почти изгорелите пари. Хубаво, че имал приятел в народната банка, та

ги бракували и му дали нови банкноти. С чер костюм, папийонка и басгун, тъй го помнели.

В детските ми спомени още живее Александър Керков – композитор, музикант, педагог, посветил целия си живот на децата. В преклонна възраст, прехвърлил осемдесетте, той идваше в училище „Васил Левски“ и раздаваше цветни балони. На врата му висеше наниз от лотарийни билети. На своите любими ученици от фанфарната музика към училището често купуваше и щедро раздаваше бонбони и печени пилета на грил. Той оставя богато музикално наследство – композира и аранжира над 44 марша, 12 китки, 9 потпури, 5 концертни валса, хора, ръченици и т. н., които се съхраняват в „Златния фонд на България“.

Но нека никой не си мисли, че само това са били габровските зевзеци. Оката О., Пенчо Чушката, Цоню Хитрото, Рачо Заима, Тотю Коконата, Рачо Млякото, Колю Гладнето, Стефан Махмудията и други също са разсмивали габровеца. Днес те не са между живите. Мичето Момин, както и Сливков, умират в мизерия – и двамата ергени. Никой не може да си обясни и до днес как тези талантиливи и интелигентни мъже за дребни пари са правели габровското шоу. Уникални и неповторими, безкрайно добри и самотни, дали на съгражданите си всичко от себе си, те още дълго ще се помнят през смях и сълзи. ♦

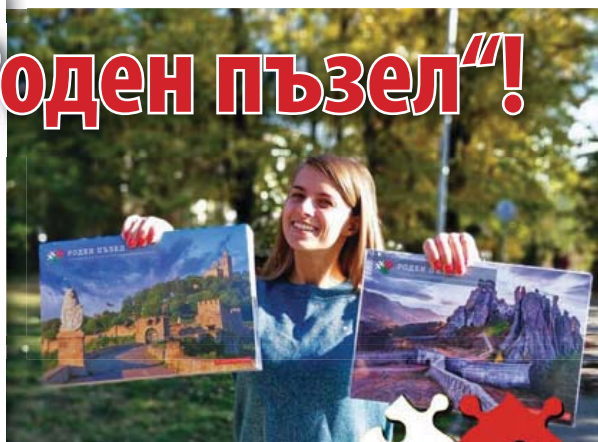
Опознай България с „Роден пъзел“!

Първата колекция от пъзели на български забележителности, чрез която имате възможност парченце по парченце да наредите поредица от прекрасни български уникални места, да опознавате Родината, да вдъхновявате хората около Вас и да се запознавате отблизо с нови български неповторими кътчета.

Всеки продукт с марката „Роден Пъзел“ е произведен с мисията да бъде носител на хубостта на българските забележителности и да заразява с положителна енергия, красота и любов към Отечеството всеки, който се докосне до него.

В нашите хиляда парченца ще преоткриете едно начинание, с което едновременно ще опознавате родния (к)рай, ще се забавлявате и ще се обогатявате със знание, емоции и красота!

www.роден-пъзел.com

